

Tekst 4: " Den store Danske" om Integration

Integration (lat *integratio*, af *integrare* 'gøre hel', af *integer* 'hel, uberørt, fuldstændig), den proces, der forener adskilte enheder og skaber en større helhed.

I samfundsvidenskab omfatter integration de sociale processer, der forbinder de enkelte personer og grupper med hinanden i en mere overordnet enhed, jf. fx "europæisk integration".

I klassisk samfundsvidenskab er begrebet først udviklet af den franske samfundsforsker Emile Durkheim, der i 1800-t.s slutning beskrev de moderne samfunds integration på grundlag af den stigende arbejdsdeling.

De enkelte grupper udfylder vigtige funktioner for fællesskabet, hvorved der opnås større social integration. Dette omtalte Durkheim som "organisk solidaritet" i modsætning til de primitive samfunds "mekaniske solidaritet", der hviler på lighed uden eksistensen af et funktionelt fællesskab.

Integration anvendes i dag i flere sammenhænge:

* *Kulturel integration* drejer sig om etniske minoriteters indslusning i samfundet, fx bolig-mæssigt, politisk og sprogligt

* *Pædagogisk integration* beskæftiger sig med elever med indlæringsvanskeligheder og deres forbliven i den almindelige klasse i stedet for placering i specialklasser eller specialskole.

* *Social integration* henviser til en persons sociale netværk og gruppetilhørsforhold, og her interesserer man sig bl.a. for arbejdsløshed som årsag til svækket social integration.

Undersøgelser fra 1970'erne og 1980'erne påviser, at social integration er af afgørende betydning for en persons livskvalitet, sundhed og livslængde.

Dermed bekræftes, hvad Durkheim påviste i sin nu klassiske undersøgelse af selvmord (1897), at en vigtig årsag til selvmord er utilstrækkelig social integration, hvor båndene mellem mennesker bliver så svage, at de mister følelsen af samhørighed og dermed livslyst.